Πώς, και με τι θα αντιμετωπίσωμε τον Αντίχριστο; (Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 30 Αυγούστου, 2021

Πλησιάζομε σιγά-σιγά στην περίοδο εκείνη, που θα αρχίσουν να γίνωνται πολλά και καταπληκτικά θαύματα· ικανά να σύρουν στην απώλεια τους ταλαίπωρους εκείνους, που θα έχουν σαρκικό φρόνημα και θα γοητευθούν και πλανηθούν από τα θαύματα αυτά. Ο Αντίχριστος έρχεται. Πώς, και με τι θα τον αντιμετωπίσωμε;

α. με την ζώσα πίστη

Η ζώσα πίστη στο Χριστό, γεννιέται μέσα μας, όταν αναζωωθή η ψυχή μας από το **λόγο του Θεού**. Η ζώσα πίστη τρόπον τινά βλέπει τον Χριστό [1].

Μόνο όταν έχωμε ζώσα πίστη, θα μπορέσωμε να καταλάβωμε κάτι από τα θεία δόγματα της χριστιανικής πίστης· διαφορετικά θα είναι για μας βιβλίο εσφραγισμένο, μυστήριο εντελώς ακατανόητο.

Όταν έχωμε ζώσα πίστη, τα θεία δόγματα, παρ’ ότι θα μένουν και πάλι απρόσιτα, θα μας γίνωνται σαφή· θα τα καταλαβαίνωμε κάπως. Δεν θα καλύπτωνται πια κάτω από εκείνο το αδιαπέραστο και βαρύ καταπέτασμα, που προκαλεί η νεκρή πίστη.**Η ζώσα πίστη** είναι μια λογική, μια πνευματική λογική [2]. **Δεν χρειάζεται πια σημεία, γιατί έχει από όλες τις πλευρές χορτάσει με τα θαύματα του Χριστού. Και ιδίως έχει χορτάσει με τον λόγο Του, που είναι πιο μεγάλος από όλα Του τα θαύματα** και στέφανος των θαυμάτων Του. **Η επιθυμία να ιδούμε θαύματα είναι γνώρισμα της απιστίας**. Τα σημεία εδόθησαν λόγω της απιστίας, για να την μεταβάλλουν σε πίστη. Γι’ αυτό **ας προσκολληθούμε στο λόγο του Χριστού** με όλη μας την ψυχή. Ας ενωθούμε με Αυτόν σε ένα πνεύμα. Και**τότε τα σημεία του αντιχρίστου δεν θα μπορέσουν ποτέ να τραβήξουν την προσοχή μας.**

Με καταφρόνηση και παγερή αδιαφορία πρέπει να αποστρέφωμε από αυτά το βλέμμα μας όπως θα εκάναμε για τη πιο αναίσχυντη αισχρή πράξη· για την πιο αποστατική ενέργεια εχθρού του Θεού· για την πιο μυσαρή βλασφημία· για την πιο απάνθρωπη θανάτωση.

Ας ενθυμούμεθα την εξής ιδιαίτερης σημασίας παρατήρηση από την πείρα των ασκητών: **Οι εμφανίσεις των δαιμόνων έχουν μια τέτοια ιδιότητα, που**

ακόμη και την πιο ελάχιστη προσοχή να τους δώσης ζημιά θα έχης . Γιατί ακόμη και την πιο ελάχιστη προσοχή, αν την αφήσης σε ένα τέτοιο θέμα ελεύθερη, χωρίς να συγκρατής, θα σου προκαλέση τις πιο ολέθριες εντυπώσεις και θα σε εμβάλη στον πιο δύσκολο πειρασμό.

β. Με την ταπεινοφροσύνη

Η ταπεινοφροσύνη είναι αδιάσπαστα ενωμένη με την πνευματική λογική. Ο **άγιος Ισαάκ ο Σύρος** λέγει: «***Μόνο εκείνος που έχει ταπείνωση μπορεί να ονομασθή λογικός. Όποιος δεν έχει ταπείνωση, ποτέ δεν θα γίνη λογικός*** » [3]. Η ζωντανή πίστη δείχνει στα μάτια της ψυχής τον Θεό. Όποιος βλέπει έτσι το Θεό, όποιος έτσι αισθανθή το Θεό, βλέπει τη μηδαμινότητά του. Γεμίζει ανέκφραστη ευλάβεια προς το Θεό, τα έργα τους, τις εντολές του. Και έτσι το κάθε του δίδαγμα θα γίνεται με ταπεινοφροσύνη.

Ο ταπεινόφρων δεν θα τολμήση ποτέ, ούτε καν αν ερωτοτροπήση με κάτι, που θα είναι απλά έξω από το θέλημα του Θεού · και – πολύ περισσότερο – με κάτι, που θα το έχη με κάποιο τρόπο καταδικάσει ο λόγος του Θεού. Για αυτό,**τα σημεία του αντιχρίστου θα μείνουν ξένα στον ταπεινό** . Δεν θα τα δέχεται με κανένα τρόπο. Δεν θα έχη καμμιά σχέση με αυτά.

γ. Με την προσευχή

Όταν μελετάμε την μηδαμινότητα μας και την ασθένειά μας· όταν στρέφουμε τον νου μας στο Θεό, στην μεγαλωσύνη Του, στην παντοδυναμία Του, στην απέραντη αγαθότητά Του· έρχεται στην ψυχή ο πόθος να στραφή με προσευχή σ' Αυτόν. Τότε όλη η ελπίδα της ψυχής συγκεντρώνεται στον Θεό. Και για αυτό τίποτε δεν είναι ικανό να την κάμη να αφαιρεθή την ώρα της προσευχής. Γιατί προσεύχεται συνενώνοντας όλες της τις δυνάμεις. **Αναζητεί τον Θεό με όλη της τη δύναμη** . Εκμεταλλεύεται για την προσευχή όλες τις δυνατότητές της. Και αγωνίζεται για να προσεύχεται αδιαλείπτως.

Όταν θα αρχίση η μεγάλη θλίψη, την εποχή του αντιχρίστου, όλοι οι αληθινά πιστοί, θα ζητούν από τον Κύριο βοήθεια, ενίσχυση, θεία χάρη, ενδυνάμωση, να τους κρατή από το χέρι [4]. **Οι δυνάμεις του ανθρώπου, όσο πιστοί και αν είναι στο Θεό, είναι ανεπαρκείς να αντισταθούν στην δύναμη των ενωμένων εκπεσόντων αγγέλων και ανθρώπων** , που θα

μετέρχωνται τα πάντα με μια άκαμπτη σκληρότητα, γιατί θα προαισθάνωνται ότι έχει φθάσει πια το τέλος τους [5]. **Μα η θεία χάρη θα επισκιάση τους εκλεκτούς του Θεού. Και θα κάμη να μείνουν ανενέργητες και χωρίς αποτέλεσμα όλες οι άσφαιρες απειλές του αντιχρίστου**. Και καταφρονεμένα τα θαύματά του. **Τότε ο Θεός θα δώση στους δούλους του δύναμη να διακηρύττουν με γενναίο φρόνημα, ότι ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας του κόσμου. Και να αποκηρύττουν τον ψευδομεσσία που θα έλθη για να φέρη την απώλεια**.

Θα τους οδηγή στο ικρίωμα, στον θάνατο. Μα αυτοί θα αισθάνωνται, σαν να βρίσκωνται σε βασιλικούς θρόνους, και σε γαμήλιο γεύμα, γιατί **η αίσθηση της αγάπης του Θεού είναι πιο γλυκειά από την αίσθηση της ζωής** [6]. **Γιατί τα παθήματα για το Χριστό και ο βίαιος θάνατος για Αυτόν είναι η αρχή της αιώνιας χαράς του Παραδείσου** [7]. Αυτό φαίνεται καθαρά στους μάρτυρες των πρώτων αιώνων. Στην αρχή ενόμιζαν, πως στα μαρτύρια θα έδειχναν την δική τους διάθεση. Μα όταν άρχιζαν τα μαρτύρια, κατεπέμπετο σ’ αυτούς η **άνωθεν βοήθεια**. Και **τα έκανε ποθητά**: και το μαρτύριο· και τον θάνατο για το Χριστό.

Βιβλιογραφία:

[1] Εβρ. 11, 27.
[2] Ισαάκ Σύρου, Λόγος ΚΗ’.
[3] Ισαάκ Σύρου, Λόγος ΟΘ’.
[4] Εφραίμ Σύρου, Λόγος 106.
[5] Αποκ. 12, 12.
[6] Ισαάκ Σύρου, Λόγος ΛΗ’.
[7] Λόγια και σκέψεις του αγίου Μάρτυρος Ιακώβου του Πέρσου (Νοέμβριος 26).

("Θαύματα και σημεία" - Άγιος Ιγνάτιος (Αλεξάνδροβιτς Μπριαντσιανίνωφ) / Κεφάλαιο Γ" - Πώς πρέπει να βλέπουμε τα σημεία σήμερα)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orthodoxfathers.com*)*